

MOSU LIETUVA



NR. 51 (1482) - SEMANÁRIO - 1976 M. GRUODIS - DEZEMBRO 23 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338



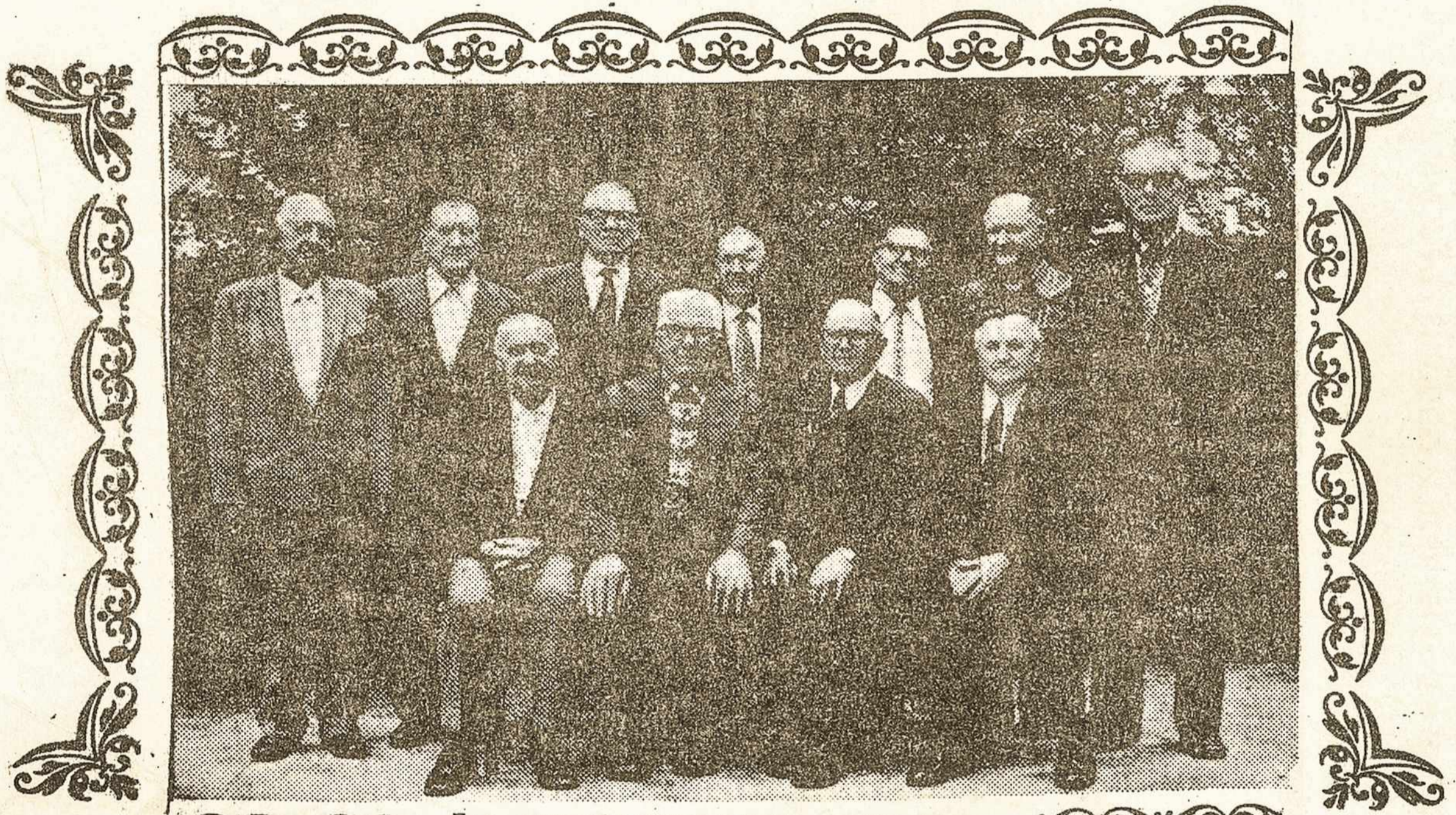


Danutė Lipčiūtė

VARPAI VISŲ BAŽNYČIŲ
IR ŽVAKĖS ANT ALTORIŲ,
GIESMĖ IR LIEPSNOS LIEJAS
DANGUN GALINGU CHORU.

ŽVAIGŽDŽIŲ SIETYNAI ŽĖRI,
LYG TYČIA SUKABINTI,
NES JĖZUS KŪDIKĖLIS
ATEIS Į ŽEMĘ GIMTI.
DANGUS, ŽVAIGŽDŲYNAI, PAUKŠČIAI
JĮ GARBINA IR DŽIAUGIAS,
ŽMONIŲ BŪRIAI VILTINGI
PRIE PRAKARTĖLĖS KLAUPIAS.

LENGVUTIS ŽEMĖS GRUODAS,
NEPIKTAS ŠIAURĖS VĖJAS, —
VARGUŠ ATNEŠĘ GUODŽIAS
PRIE JĖZAUS PRAKARTĖLĖS...



ŠV. JUOZAPO VYRŲ BROLIJA

Šio ML numerio Garbės Leidėja:

(iš k.): Jonas Baltaduonis, sekret.- Jonas Makusevičius — ūkvedys - Motiejus Tama-
liūnas, pirmininkas — Kazimieras Rimkevičius, išd. (stovi): Motiejus Jurkonis — A-
leksandras Melaskas — Kazimieras Musteikis — Antanas Skrebys — Juozas Masiulis —
Pranas Satkūnas — Vincas Banys

sveikina brolius, seses ir kitus tautiečius KALĖDŲ ir NAU-
JUJŲ METŲ proga.

KRISTAUS GIMIMO ŠVENČIŲ proga

sveikiname mieluosius ML garbės leidėjus, bendradarbius, rėmėjus, talkininkus ir skai-
tytojus, ir jiems linkim palaimingų Naujų 1977 Metų

ML redakcija ir administracija



LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

ŽVILGSNIS Į DIEVĄ IR Į SAVE KRISTAUS GIMIMO ŠVENTĖS PROGA

Džiaukimės, galėdami vieni kitus sveikinti, linkėti džiaugsmingų švenčių, minėdami ne kokį žmonių sukurtą didelį išgyvenimą, o gimimą to, kuris buvo ilgai pranašautas ir lauktas kaip žmonijos išgelbėjimas.

Mąstydamas apie Kristaus gimimą, jo asmens ir jo palikimo reikšmę, savaimė kartoji nors mintyje Jobo žodžius (7,17): „Kas yra žmogus, kad jį išaukštini, arba kam lenki prie jo savo širdį? Lankai jį kiekvieną rytą ir ūmai jį bandai.“

Tikrai, kas mes esame? Kiek jau pasiekė žmogaus patirtis, viltys nepadidėjo, o sumažėjo surasti visatoje ką nors tolygaus žemei. Žmogus ir kiti gyviai gal jau milijonus metų naudoja žemę, o jos dosnumas ne

tik nesumažėjo, bet vis dar gausėja. Tikimasi, kad žmogus galės plačiai naudotis neribota visatos energija. Tačiau svarbiau už visas medžiagines gėrybes yra tai, kuo šv. Povilas pradeda laišką žydams: „Daug kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas kalbėjo mūsų protėviams per pranašus, o galiausiai jis prabilo į mus per savo sūnų“.

Esame Deivo globjami ne tik žemėje, o Kristus užtikrina mums galimybę pasiekti laimingos amžinybės; savo pamokymais padeda šviesiai, sėkmingai ir laimingai tvarkyti net ir šį žemišką gyvenimą. Ne tik kiekvieno asmeninį gyvenimą, o Evangelijose randame sėkmingus dėsnius kaip tvarkyti šeimos gyvenimą, socialinę, politinę ir kitas praktiškas gyvenimo sritis. Ar galima kada nors neprisiminti, kad tautos, kurios dar nepažino Kristaus ir Evangelijos, dar ir mūsų laikais yra atsilikę iki neįtikėtino primityvumo? Tautos kyla tada ir tiek, kiek gyvenime seka Kristaus paliktais dėsniais. Tai yra ne vien Bažnyčios atstovų žodžiai; tai pripažįsta kiekvienas, kas kritiškai seka gyvenimą.

Tikrai, kas yra Dievas, kas yra žmogus, jeigu jam Dievas skiria tiek dėmesio?

Minėdami šį žmogui nesuprantamą įvykį – išganytojo gimimą žmogumi ir žmonėm, pažvelkime į save ir pasitikrinkime, kokie esame to įvykio prasmės šviesoje. Jeigu Dievas parodo žmogui tiek dėmesio, tai kiek turėtų rūpintis pats žmogus savo vertės išlaikymu.

Kalbėjęs žmonėm per pranašus, Dievas prabilo ir per savo sūnų. Kokia nelaimė žmogui to neišgirsti, nesuprasti, nepriimti. Be to, lieka žmogui tik klaidi nežinomybė, iš kurios išeiti žmogus nesuranda kitokio kelio ir nesuras, nes jo nėra. Apie kitokių siūlyimų iliuzijas būtų galima daug pasakyti ne tik abstrakčių minčių, o iš žmonių gyvenimo patirties.

Nors ir sunku suprasti žmogaus vertę, bet ją branginkime. Kas savęs nesuniekina, to nesuniekins ir nenuvertins jokie žmonių pasikėsinimai. Kas save niekina, jo vertės niekas neapgins, nepakels.

Kristaus atėjimo šventė, jo palikimas tebūna visų džiaugsmui ir išganymui. Melsdamas visiems Dievo palaimos, linkiu daug džiaugsmo, paguodos šiose šventėse ir Dievo palaima gausių 1977 metų.

Wyd. N. 202294

KŪČIŲ PLOTKELĖS

Visi lietuviai, kur jie bebūtų – tėvynėje ar plačiam pasaulyje – Šventą Kūčių Vakarą jungiasi prie bendro stalo pagal seną tėvų paprotį: dalinasi pašvęsta plotkele arba kai kuriuose Lietuvos vietose vadinama „Dievo Duona“. Net ir tie, kurie ištremti Sibire, ar kalėjimuose, jei tik kas nors jiems laišku atsiunčia plotkele, laiko šį paprotį. Tie, kuriems neteko laimės nė trupinį plotkelės gauti, jungiasi kartu su visais į šventąją apeigą bent mintimis ir širdimi, kaip liudija gyvi išlikę kaliniai ir tremtiniai.

Visi mes mintimis grįžtame prie Kūčių, kurias dar vaikystėje valgėme tėviškėje. Už lango speigai, nuo šalčio pyška tvoros, o viduj šiltoji gryčioj prie šienų ir kraitinė linų staltiese padengto stalo visa šeima sėdasi Kūčių vakarienei.

Lietuviai stipriai išgyvena Šventosios Nakties mistiką. Visos lietuviškos Kalėdų legendos kartojamos laisvai pranašystę, tikindamos, kad šią naktį vilkai neužpuldinėja žmonių, nė mažiausio žvėrelio. Geras šeimininkas šį vakarą neužsklendžia durų sklendės ir neuždengia lango, kad kartais pūgoj paklydęs keleivis jį pamatytų ir priartėjęs prie durų žinotų, kad yra laukiamas svečias, kad ir jam yra vieta prie šventos vakarienės stalo. Net ir gyvuliai šią naktį buvo geriau pašeriami, kad ir jie jaustų švenčių džiaugsmą.

Šį gražų plotkelių paprotį lietuviai išsivežė į platų pasaulį; jį laiko dauguma lietuviškos kilmės šeimų per kartų kartas, net ir tie, kurie jau nemoka savo tėvų kalbos.

Kadangi nebuvo įmanoma šiomet visus lietuvius aplankyti, siunčiame Jums Kūčių plotkelį kartu su geriausiais Kalėdų linkėjimais. Telaimina visus Kristus Dievas ir Žmogus.

Kas švenčia Kūčias krikščioniškai, prieš šventą vakarienę visi kartu prie stalo meldžiasi. Kas nors iš šeimos narių paskaito Šv. Rašto ištrauką – iš Šv. Luko Evangelijos antram perskyrime nuo 1 iki 20 eilutės., kur yra atpasakotas Kristaus gimimas – didžioji Kalėdų prasmė. Vakarienės metu giedamos kalėdinės giesmės. Baigiant vėl kalbama malda.

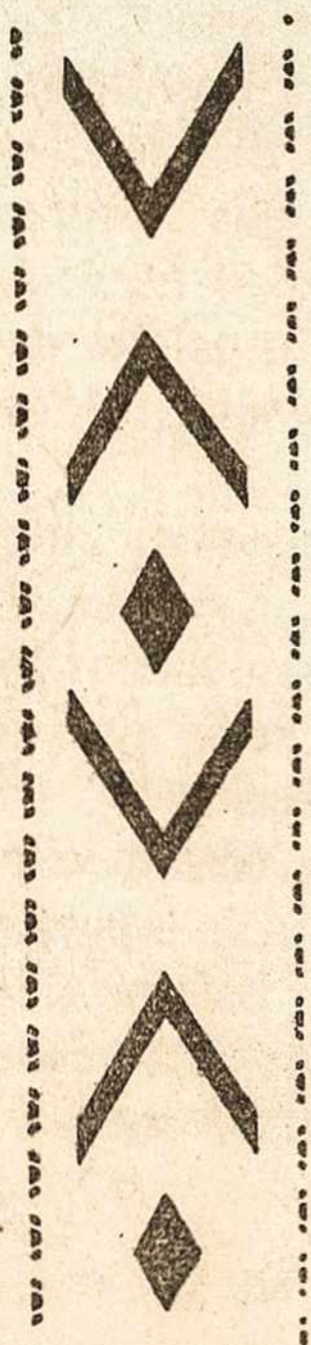
EVANGELIJA Lk 2, 1-14

Anomis dienomis išėjo cėsorius Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus. Toksai pirmasis surašymas buvo padarytas, Kvirinui valdant Siriją. Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės. Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia. Jiems ten esant, prisiartino jai metas gimdyti, ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.

Toje apylinkėje nakvojo laukuose piemenys ir, pakaitomis būdėdami, sergėjo savo bandą. Jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos nutvieskė Viešpaties šlovės šviesa. Jie labai išsigando, bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums didį džiaugsmą, kuris bus visai tautai. Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose“. Staiga prie angelo atsirado gausi dangaus kareivija. Ji garbino Dievą, giedodama: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“

Girdėjote Viešpaties žodį.

Šlovė tau, Kristau!



ŠVIESOS IR DŽIAUGSMO ŠVENTĖ

JUOZAS VAISNYS, S.J.

Iš "Laiškų Lietuviams"

Beveik pusė visos žmonijos garbina tikrąjį Dievą ir pripažįsta Kristų Dievu. Kita pusė garbina savo sugalvotus ir sukurtus dievus, Kristų ignoruodami, o kartais net prieš jį kovodami. Tačiau ir tie, kurie Kristui nusilenkia, ir tie, kurie prieš jį kovoja, vis tiek, norėdami ar nenorėdami, jį pripažįsta, nes visi skaičiuoja metus nuo jo gimimo. Visi sąmoningai ar nesąmoningai krikščioniškąją erą laiko dabartine žmonijos era. Tad į šią žemę atėjęs Kristus savaime tapo pasaulio centru, apie kurį sukasi tautų gyvenimas ir kultūra. Štai ruošiamės švęsti Kalėdas, tą didžiausią pasaulio įvykį, didžiausią visų laikų sukaktį — Dievo įsikūnijimą ir gimimą. Tai yra viena didžiausių ir svarbiausių mūsų tikėjimo paslapčių, kai Dievas susijungia su žmogumi, kai dangus susižieduoja su žeme.

Jeigu kas nors ir mėgintų aiškinti, kad Kalėdos yra kilusios iš senovės romėnų Saturnelijų — šviesos šventės, tai tuo dar nepaneigtų tikrosios Kalėdų prasmės. Juk ir Kalėdos yra šviesos šventė; tos šviesos, kurią aptemusiam pasauliui atnešė įsikūnijęs Dievas. Yra gražu ir prasminga, kad senovės papročiai ir šventės nepanaikinamos, bet joms duodama nauja, gilesnė prasmė, kad ant senovės žmogaus sukurtų materialinių pamatų statomas naujas dvasinis rūmas.

Kalėdos visam pasauliui yra džiaugsmo šventė, nes kiekvienas gimimas neša

džiaugsmą. Tikrasis gyvenimas yra džiaugsmas ir laimė. Kristus gimdamas atnešė pasauliui tikrąjį gyvenimą, džiaugsmą, laimę, viltį ir meilę. Jis atėjo į tikro gyvenimo ištroškusių žemę, atskrido, lyg tas legendarinis pelikanas, kurs maitina savo vaikus krūtinės krauju. Žmogus gyvena alkanas, ištroškęs ir liūdnas. Jo gyvenimas gal buvo panašesnis į mirtį, nes ilgus amžius gyveno atsiskykęs nuo Dievo. Kalėdos yra pirmasis žmogaus susitikimas su Dievu. Tai yra tikrojo gyvenimo seniai laukta pradžia.

Visi žmonės ieško džiaugsmo, bet ne visi jį vienodai supranta. Vieni jo ieško ištaigingose krautuvėse, kiti puotų ir pasilinksminimų salėse. Gal jo kibirkštėlę ten ir suranda, bet tikrąjį pilną džiaugsmą galima surasti, tik suradus Betliejaus prakartėje pasislėpusį džiaugsmo šaltinį. Jam surasti reikia nuolankumo ir išminties. Pas nuolankiuosius Betliejaus piemenis jis pats ateina, trys išminčiai jį suranda, o išdidusis ir garbėtroška Erodas net ir su savo kariuomene jo neįstengia surasti.

Kiekvienas vakaras apgaubia žemę rimtimi. Bet gal nuostabiausias yra tas vakaras, kai aplink kūčių stalą susėdusios šeimos surimtėja, susikaupia ir susimąsto. Žmogus pasijunta stovįs prieš didelę paslaptį, kai Dievas tampa žmogumi, dangus pasiekia žemę, kai įžeistasis ateina kentėti už įžeidėją, kai antgamtinę laimę praradusiam vėl suspindi linksmas atgimimo rytas, kai jo likimas jau nėra tik mirtis ir kapas, bet amžino gyvenimo vartai vėl jam atidaryti. Tikrai nuostabi toji Betliejaus paslaptis: dievybė čia jungiasi su žmogyste,



MŪSŲ LIETUVOS Redaktoriams ir visiems, kurių pasišventimo dėka M ū s ū L i e t u v a lanko lietuvius, linkiu malonių Kristaus Gimimo švenčių ir Dievo palaima gausių 1977 metų.

Nuoširdžiai Kristuje,
Vysk. V. Brizgys

b

džiaugsmas maišosi su melancholija, ilgas, bet viltingas šviesos laukimas pagaliau vainikuojamas pasiaukojančios meilės.

Pirmosios Kalėdos buvo didžiausia dovana žmonijai. Tai buvo dangaus dovana žemei, Dievo dovana žmogui. Gal dėl to ir dabar Kalėdų proga įprasta duoti vieni kitiems dovanas. Bet dovana tik tada yra tikra ir prasminga, kai drauge su ja duodama ir dalelė širdies. Kalėdų proga išdalinama kalnai dovanų, prirašoma milijonai sveikinimų, bet ne visur pastebima žmogaus širdis. Ar gali būti širdies ten, kai vyras padovanoja žmonai brangių kailių paltą ir po kelių savaičių eina ieškoti skyrybų? Ar yra širdies ten, kai siunčiami gražiausi atvirukai su kalėdiniais sveikinimais, o pasakui tuo pačiu adresu siunčiami neapykanta prisotinti apkalbos ir pajuokos žodžiai?

Kalėdų metu gavus ir davus krūvas dovanų, žmogus neretai pasijunta, kad jo širdis tuščia. Jos tuštumą gali užpildyti tik Betliejaus paslapties dvasinės vertybės: ramybė, taika ir meilė. Veltui stengsiesi ją užpildyti visa tuo, ką randi krautuvėse ir gatvėse.

"Ugnies į žemę atnešti atėjau ir ko noriu, jei ne to, kad kūrentųsi", pasakė prieš du tūkstančius metų Mesijas, atėjęs į mūsų vargingą pasaulį, kuriam trūko šviesos, šilimos ir meilės. Jis pats buvo ta išganingoji ugnis, apšvietusi ir sušildžiusi tamsoje paskendusį ir žiemos ledu apdengtą pasaulį. Jis apšvietė ir sušildė tamsoje besiblaškancias ir dvasinį šaltį kenčiančias žmonių širdis, įžiebdamas jose tikrosios meilės ugnį. Ir mūsų laikams labai trūksta tos dieviškosios ugnies, kuri, tartum kietus plieno gabalus, sutirpdytų suledėjusias brolių ir seserų širdis, suliedama į šviesią galingą vienybę ir karštą brolišką vienas kito meilę.

Ir šių Kalėdų metu į kiekvieno širdies duris beldžiasi tas, kuris prieš du tūkstančius metų beldėsi į Betliejaus gyventojų duris. Bet jeigu tada jam buvo reikalinga prieglauda, tai dabar jis beldžiasi tik tam, kad prieglaudą ir tikrą Kalėdų ramybę atneštų žmogiškoms širdims. Tada jo niekas nepriėmė. Visos durys buvo uždarytos. Bet ar geriau dabar? Dažnai yra uždaros mūsų širdys ir jam, ir tiems, kurie ateina jo vardu.

Arabų patarlė sako, kad, jeigu dabar tarp mūsų apsigyventų Dievas, tai žmonės išdaužytų jo namų langus. Dėl ko? Iš kerš-



to ir neapykantos. Kai kurių žmonių prie tamsos pripratusios akys negali pakęsti šviesos. Juk ir šiandien Pietų Amerikoje šmeižiami ir komunistais vadinami vyskupai, kurie pasisako už krikščionišką meilę paremtą socialinį teisingumą. Kolaborantais ir kitokiais panašiais vardais mes vadiname tuos, kurie nori vykdyti Kristaus paliktą vienybės ir artimo meilės testamentą, kurie sako, kad mes turime mylėti kiekvieną brolių lietuvių, nesvarbu, ar jis gyvena čia, ar vargą vargtų pavergtoje tėvyneje.

Metę žvilgsnį į mūsų visuomenę, pastebime, kiek yra skaldymosi ir nesantaikų. Pažvelgę į spaudą, kartais net nusigąstame, kiek ten pripilta karčių nuodų prieš kitą galvojančius, nors tam pačiam tikslui dirbančius, savo brolius ir seses. Tad Kalėdų proga linkėdami kitiems laimės ir džiaugsmo, neužmirškime ir sau patiems palinkėti tikslesnio Kristaus paskelbtų tiesų supratimo. Pasiryškime labiau gerbti kiekvieną brolių ir sesę, skelbkime ne tik žodžiais, bet ypač vykdykime darbais ir elgesiu krikščioniškąją artimo meilę. Tik tada galėsime sulaukti tikro kalėdinio džiaugsmo, ramybės ir taikos, žadėtos visiems geros valios žmonėms.

KALĖDOS VORKUTOJE

20-ojo amžiaus
KATAKOMBOSE

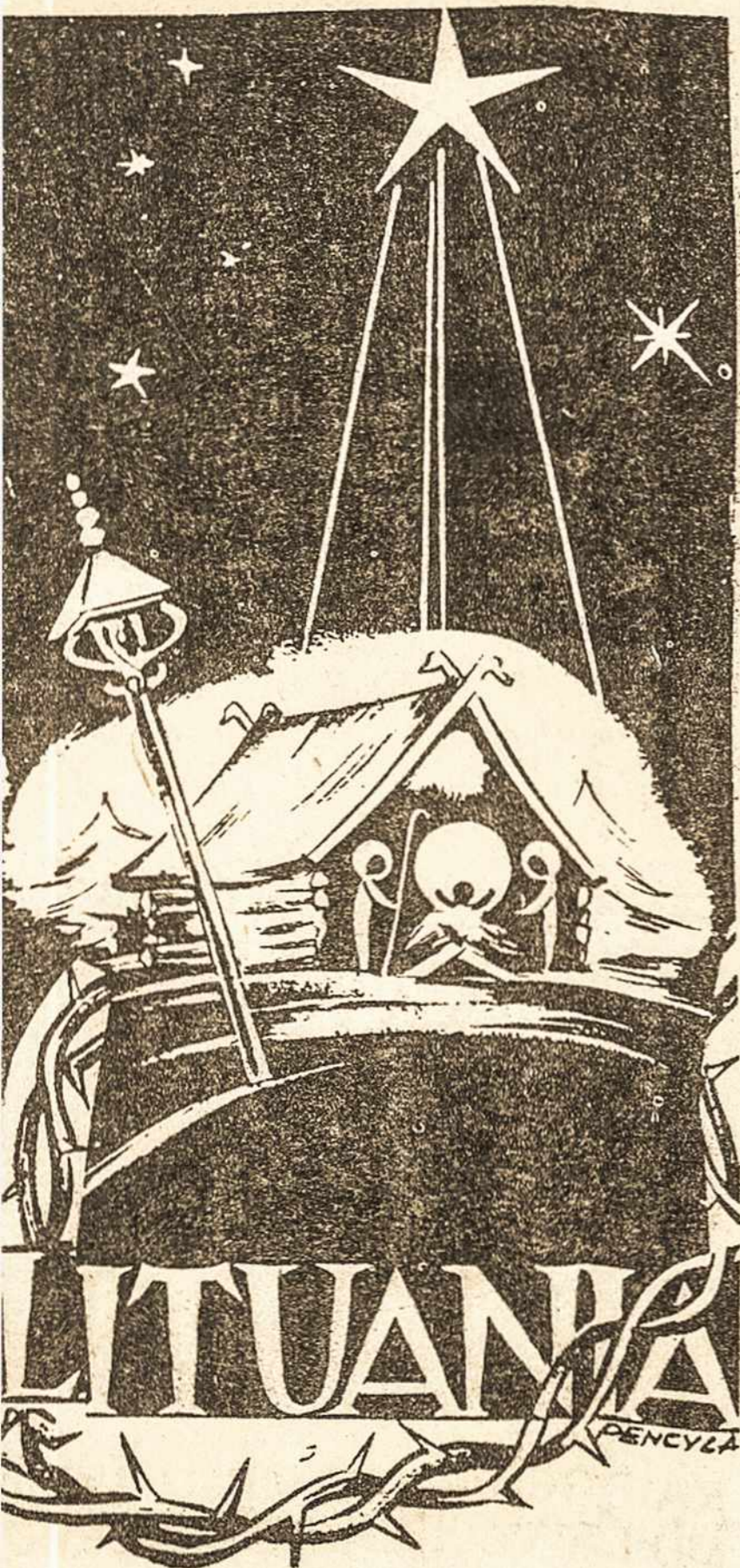
1955 m. į Austriją grįžo dr. Raphael Spahn, septynerius metus praleidęs Sibiro vergų stovyklose. Jį rusai buvo suėmę tiesiog iš traukinio. Austras daktaras savo išgyvenimus Sibire aprašė Austrijoje leidžiamame laikraštyje "Der Volksbote". Vėliau tie išgyvenimai buvo išversti į lietuvių kalbą ir paskelbti "Šv. Pranciškaus Varpelyje". Čia cituoju tas vietas, kur aprašomi lietuviai kunigai ir tikintieji:

"Šiandien Kalėdos, bet ne tokios kaip tėviškėj. Šioj Vorkutos tremtinių stovykloj, kaip paprastai visam šiaurės ašigaly, gruodžio ar sausio mėnesiais neužteka saulė. Tik darbininkų pakaitos, trunkančios 12 valandų sunkaus darbo, tą ilgą naktį suskirsto į paras.

Vyras, kuriam tarpvarty neseniai atliko smulkų, rankomis perbraukiant, patikrinimą, iš išvaizdos nė kiek nesiskiria nuo kitų kalinių. Plonutis vatinukas ir kiauras brezentinis apavas vos jį gina nuo padūkusių speigų. Vos tikrintojo pirštai jį paleidžia, jis sunkiai iriasi per gilų sniegą prie vidurinių vartų. Čia jis peršaukia ledinį vėją, pasakydamas savo vardą, paragrafą ir savo hausmės galą datą. Mano ausis pasiekia '1972'. Aš išlendu iš gretimo barako šešėlio ir išskaitau iš savo likimo draugo pranciškono A. veido, kad jam pasisekė. Nežiūrint didelių pavojų, užtvarų ir kitokių kliūčių, Piemenėlių mišioms reikalingas vynas jau yra stovykloj. Visa kita taip pat sutvarkyta.

Pirties vedėjas yra lietuvis ir, kaip beveik visi šios šalies žmonės, geras katalikas. Kiekviena religinė praktika stovyklos griežčiausiai uždrausta. Barakų viduj nėra jokios laisvos vietelės. Tarp naru ir ant žemės ilsisi išvargę žmonės. Jų tarpe maišosi komunistų ištikimi prižiūrėtojai. Pirtis atdara dieną ir naktį. Lyg tyčia stovyklos vedėjas paskelbė 'švaros dieną', o tada valoma stovykla ir kitos patalpos. Bešvarinant niekam nė į galvą neatėjo mintis įtarinėti, kai keli vyrai įvairias dėžes sumeta vieną ant kitos ir atsiranda... altorius. Pašauktieji apvalyti pirtį greit numeta savo įrankius į šalį ir **pasijunta esą** Kristaus mokiniai. Nors jie pastatyti po raudonąja Rusijos žvaigžde, bet su dideliu pavojum ir dar didesniu ilgesiu dailosi nepamesti Betliejaus žvaigždės...

1950 metų Kalėdos. Bendrų Mišių taip buvome išsiilgę, kad pasitarę ir pasidrausinę nutarėme rizikuoti. Suprantama, dalyvių skaičius nebuvo gausus, nes mes patys tikinčiuosius smulkiai atsijojom, kad jokia būdu neįsibrautų Judas.



8 Švari lininė drobė atstojo visus altoriaus užtiesalus. Iš paprastų šakalių padarėm kryžių, nutraukdami nuo alkanos burnos duonos minkštimą atidavėm specialistui, kuris nulipdė žvakides, iš konservų dėžutės atsirado patena ir plonai skambas varpelis. Taurę atstojo paprasta stiklinė. Likimo draugas vengras I. iš tos pačios brangios duonutės darė Betliejėlį ir patį Kūdikelį Jėzų. Vietoj įprasto šieno pasaulio Išganytojas mielai sutiko priimti guolį išklotą eglių skujom ir spygliais. Ir pats tvartelis dar buvo paspalvintas kažkokių vaistų milteliais.

Šešių tautų vyrai, kūno kančios ir sielos troškulio pačiais surakinti, NKVD tardymų išbandyti, darbo, pūgų ir vėjų užgrūdinti, dabar čia nustebę stovėjo prieš tą menkutį Kristaus užgimimo vaizdą, regėdami jį labiau siela, negu akimis.

Šių mišių metu ne vienas iš dalyvių savo žvilgsnį pakelia į nudriskusiais kalinio drabužiais apsirengusį, visą kažkokiu džiaugsmu nušvitusį, degančia širdimi prieš mus stovintį lietuvių kunigą pranciškoną A., kuris ne tik dabar yra didingas, bet kiekvienu sunkiu momentu, sekdamas savo ordino kūrėjo šv. Pranciškaus pavyzdžiu, visiems padeda, visus guodžia ir ramina.

Pačioj mišių pabaigoj kažkas sutrepsėjo už durų. Akimirksniu viskas nuo altoriaus dingo ir atsirado po statine. Ir prakartėlė buvo apvožta dėže, o kiekvienas vyras čiu po savo darbo įnagius ir ėmė dirbinėti. Du mieguisti NKVD įžengė į pirtį, bet nieko nepastebėjo. Keletas rusiškų riebių keiksmazodžių nuskambėjo po barakus, į kuriuos ką tik buvo nužengęs Viešpats ir aplankęs jų gyventojus. Ginkluotų rusų batams nugirgždėjus per sniegą, pamaldos buvo tęsiamos toliau. Kelios sekundės laiko, ir vėl pirtis virto katakombine bažnyčia. Priėmę šv. Komuniją, ilgai paskęstam maldoje, užmirštam savo nedaliai. Kunigui ištarus *Ite, missa est*, kiekvienas jaučiasi gavęs naujų jėgų ir nežemiško suraminimo...

Vėliau kalbos apie paliktųjų meilę mus pačius vis glaudžiau jungia į didžiulę šeimą, kurios nariai vienas kitą pažįsta. Šį kartą užsimenam ir apie Betliejaus Šeimynėlę. Tėvas A. šneka, šneka ugningai ir ragina laikytis ir sekti tą žvaigždę, kuri suspindėjo virš Betliejaus ir neseniai sušvito mūsų širdyse. Klausomės kvapą užčiaupę. Nors už lango dūksta ir kaukia ledinės Sibiro vėtros, bet mūsų sielose taip ramu ramu, net gera. Iš lūpų ir širdžių išsiveržia įvairiomis kalbomis kalėdinės giesmės. Jos skamba tyliai, bet galingai galingai — Tyli naktis, šventa naktis..

Melodija ir žodžiai perskrodžia mūsų sielas, pasakojimai virsta tikrove. Su paskutiniaisiais giesmės žodžiais pajuntame triumfą ir pergalę. Linksma viltis ir paguodžianti tiesa: Kristus Išganytojas yra čia, yra su mumis!''⁶⁵



KAIP GERA, KAD MŪSŲ GYVENIMO LAIVELĮ VAIRUOJA GEROJO DIEVO RANKA. KAI JIS PRIE VAIRO — NIEKAS NEBAISU. (Nijolė Sadūnaitė lageryje).



* Geriausia Kalėdų bei Naujųjų *
 ** Metų dovana giminei ar **
 *** draugui — užsakyti ***
 **** MŪSŲ LIETUVA ****

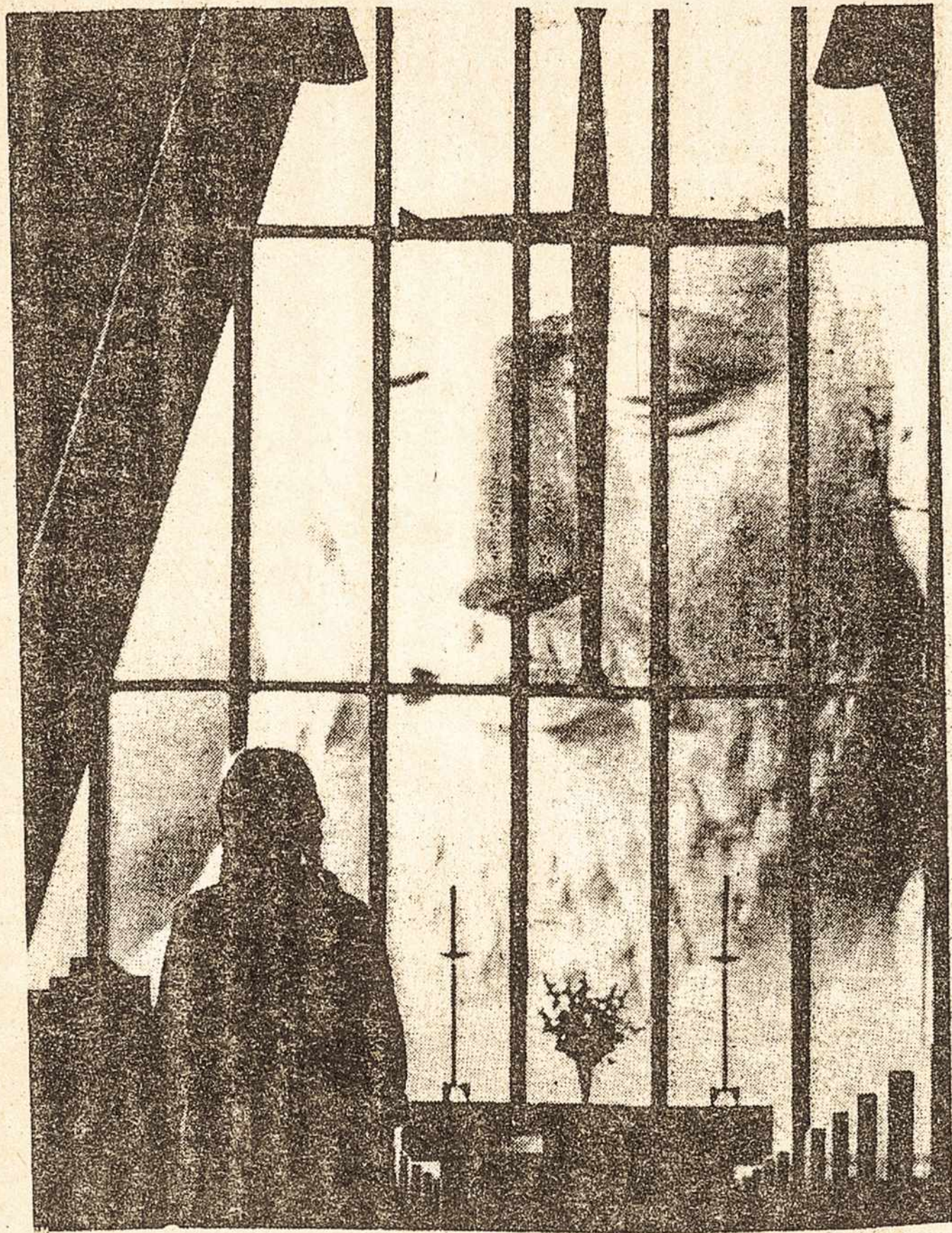
Užsisakykite ir paremkite

MUSŲ LIETUVA

1977 metams

METINĖ PRENUMERATA: Cr. 105,00

GARBĖS LEIDĖJAS: Cr. 500,00



DIEVO AKIS

*Gyva akis į mane žiūri,
 gyva akis mane vis seka . . .
 O laikas, tartum amžių upė,
 skubėdamas kažkur vis teka . . .*

*Ir aš brendu per upės srovę,
 skinu savo likimo taką.
 Gyva akis į mane žiūri,
 gyva akis mane vis seka . . .*

ROMUALDAS KISIELIUS



FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS, PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-SOMBRINHAS, TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.517

C. G. C. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
 V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
 São Paulo

Spauda
 yra pats svarbiausias
 ginklas, kovojant dėl mūsų
 tautos laisvės.
 Paremk ją savo auka!

M
MŪSŲ LIETUVA
||| lažiesiems

LINKSMŲ KALEDŲ
ir
LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ



ĖDŽIŲ PATALE

Visoje šioj žemėj tiek daug vietos,
Ir Betliejū — tiek šiltų namų . . .
O Dangaus Karaliui — ėdžios kietos .
Verkia Motinos širdis skausmu.

Angelai Tau džiaugsmo giesmes gieta,
Piemenėliai sveikinti ateis . . .
Pirmos ašaros Tau skruostais rieda —
O kurie atstūmė — kaip su tais?

Kaip su tais, kurie Tave išjuokia?
Su mumis, kur žodžiais mylimi tik?
Jėzau, Tu visiem malonės duoki,
Pražūties pavojui nepalik.

KALĖDOS yra
JĖZAUS KRISTAUS
GIMTADIENIS



AJUDE D ANJINHO A ENCONTRAR JESUS

1926

IŠ BRAZILIJOS LIETUVIŲ
GYVENIMO

1976

1867 Brazilijos karo inžinierius pulkininkas Robertas A. Chodasevičius pakyla balionu tirti priešo stovyklą Paragvajaus kare.

1869 X Chicagon, JAV, atvyksta pirmas šio miesto lietuvis, kun. Juozas Juškevičius, išgyvenęs tremtį Sibire po 1863 m. sukilimo ir pabuves Brazilijoje.

1886 aušrininkas Andrius Vištelis – Višteliauskas su šeima pagyvena Brazilijoje.

1888 pirmoji didesnė lietuvių grupė imigruoja ir kuriasi Rio Grande do Sul

1890 lietuvių 25 šeimos įsteigia Ijuí, RS, miesteli.

1892 Kazimieras Guraina su šeima pirmieji apsigyvena Rio de Janeire.

1900 pirmosios lietuviškos Mišios Brazilijoje, Guaporé, RS, su kun. José von Lassberg, S.J., Kalėdų – Naujųjų Metų laikotarpį.

1905 padidėja imigruojančių lietuvių skaičius.

1922 Pittsburghe, JAV, įsteigiamos lietuviškos Seserys Pranciškietės.

1925 pagal Brazilijos davinius, krašte jau gyvena 8.146 lietuviai.

1926 Brazilijon, pagal Lietuvos valdžios davinius, emigruoja 5.669 lietuviai.

1927 VII 3 pasirodo pirmasis lietuviškas laikraštis „Brazilijos lietuvis“, ėjęs iki 1928 m.

1927 VII 10 kun. Jonas Kivylius atplaukia Brazilijon ir apsigyvena São Paulo interiore, kur miršta 1955 V 28.

1927 VIII 31, atspausintas „Lietuviškai-portugališkas žodynas“.

1928 pagal Lietuvos davinius, Brazilijon emigruoja 1,199 lietuviai.

1928 I 1 išeina pirmas „Pietų Amerikos lietuvių“ numeris (eina iki 1929 VIII).

1928 V 20 São Paule pradedama organizuoti lietuvių parapija.

1928 VII 9 (ar IX 9) įsteigiama Lietuvių Katalikų Bendruomenė.

1928 VII 14 pirmą kartą Brazilijoje minima Lietuvos Nepriklausomybės šventė.

PENKIASDEŠIMTMETIS

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON

1928 VIII 10 pirmas São Paulo lietuvių kunigas Jeronimas Valaitis atvyksta iš Lietuvos (išbuvo iki 1931 V 13, mirė Lietuvoje 1970 VIII 23).

1928 VIII 19 kun. J. Valaitis paskelbia tikybos ir kalbos pamokų pradžia.

1928 IX susiburia lietuviškai mokyklai steigti komitetas.

1928 įkurtas Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje (1930 valdžios uždarytas).

1929 iš Lietuvos atplaukia 4.536 lietuviai, pagal Lietuvos statistiką.

1929 I 13 pradeda eiti „Lietuvis Brazilijoje“.

1929 III 17 įsteigti lietuvių kalbos kursai São Paule.

1929 V 5 dr. Povilas Mačiulis, pirmasis Lietuvos konsulas, apsigyvena São Paule.

1929 VI 23 steigiamasis dr. V. Kudirkos mokyklos susirinkimas.

1929 VII 9 R. Padolskis padovanoja žemę Vila Belos mokyklai.

1929 VIII 5 prasideda pamokos pirmoje lietuviškoje mokykloje Pietų Amerikoje - dr. V. Kudirkos, Mookoje.

1929 VIII operos solistas Kipras Petrauskas iš Lietuvos keturis kart dainuoja São Paulo miesto teatre.

1929 įsteigiama sporto sąjunga „Lithuania“.

1929 išleidžiama pirmoji lietuvių kalba knyga Brazilijoje – Viktoro Kruopo „Raudonkrūtinis“ (trys tomai) ir „Meilė ir jos paslaptis“.

1929 kuriama „Nova Lituania“ kolonija Santo Anastácio, SP, apylinkėse.

1929 steigiamas lietuvių klubas São Paule su braižybos ir bendro lavinimo kursais.

1929 pradeda eiti laikraštis „Lietuvių Aidas Brazilijoje“.

1930 III 1 vyskupo Motiejaus Vaļančiaus mokykla Bom Retire pradeda pirmuosius mokslo metus (įsteigta 1929 XI 24).

1930 III 1 dr. Jono Basanavičiaus mokykla Vila Anastácio pradeda pirmuosius mokslo metus (įsteigta 1929 IX)

1930 VII 1 pagal Brazilijos davinius krašte 40.288 lietuviai.

1930 įsteigta Lietuvių Savyglos Sąjunga (1931 persitvarkė į Lietuvių Sąjungą Brazilijoje)

1930 Vila Beloje įsteigta Moterų draugija su 140 narių.

1930 įsteigta draugija „Kultūra“ (1934 valdžios uždaryta) ir „Ryto“ choras (veikia iki 1940).

1931 I 28 kun. Benediktas Sugintas atvyksta į Braziliją (sugrįžta Lietuvon 1937 V 25, miršta Čikagoje 1972 IV 20)

1931 XII 25 Vila Belos mokykloje įrengiama lietuvių koplyčia.

1931 pradeda veiklą jaunimo draugija „Žiburys“.

1932 II 1 pirmasis pamokas pradeda D.L.K.Vytauto Didžiojo mokykla Vila Beloje..

1932 XI 11 Lietuva ir Brazilija pasirašo prekybos sutartį Rio de Janeire.

1932 įsteigiama lietuvių kolonizacijos draugija „Grūdas“.

1933 vidurį kun. Bronius Bumša dirba tarp São Paulo lietuvių (iki 1934 V)

1933 XII 6 lietuvių skautų ir skautių vienetas įsteigiamas São Paule.

1934 I 14 Porto Alegre suburiama lietuvių draugija „Šviesa“.

1934 IV 15 Rio de Janeiro lietuviai steigia draugiją „Vilnis“.

1934 V 20 sudaromas Vila Zelinos bažnyčios statybos komitetas

1935 III 24 padedamas šv. Juozapo bažnyčios kertinis akmuo Vila Zelinoje.

1935 VIII 11 - 17 Brazilijos atstovai dalyvauja Pasaulio Lietuvių Kongrese Kaune.

1935 Lietuvos konsulu São Paule tampa Povilas Gaučys.

1936 II 16 pašventinama pirmoji lietuvių bažnyčia Pietų Amerikoje - šv. Juozapo Vila Zelinoje.

1936 II 16 Maironio mokyklos atidarymo iškilmės Parque das Nações, Santo André.

1936 VIII 15 kun. Pijus Ragažinskas atplaukia į Braziliją.

1936 Lietuvos ministeris Aukštuolis aplanko Brazilijos lietuvius.

1937 II 1 Maironio mokyklos pirmosios pamokos Parque das Nações.

1937 III 23 kun. Aleksandras Arminas atvyksta į São Paulą.

1937 įkurta Lietuvių Katalikių moterų draugija Vila Zelinoje.

1937 įsteigtas Lietuvių katalikų bendruomenės choras

1938 VIII 28 pirmosios lietuvaitės seserys prancišketės iš JAV apsigyvena Brazilijoje – ses. Julija, Karolina, Evangelista, Marcelina ir Norberta.

1938 Aleksandras Polišaitis paskirtas Lietuvos konsulu São Paule.

1938 São Paule veikia Brazilijos Lietuvių organizacijų centro taryba.

1938 Rio de Janeire Lietuvos garbės konsulu tampa švedas Ernestas Mobergas.

1938 Mookoje įsteigiamas „Vyčių“ choras (veikia iki 1955)

1939 II São Paule pamokas pradeda seserų pranciškiečių mokykla.

1939 penkias lietuvių mokyklas Brazilijoje lanko 501 mokinys, dėsto devyni lietuviai mokytojai.

1939 sporto sąjunga „Lituania“ turi 200 veiklių narių.

1939 kun. Juozas Janilionis tampa Rio de Janeiro lietuvių kapelionu
1940 Antrojo Pasaulinio karo pradžioje nutrūksta ryšiai su Lietuva ir apribojama tautybių veikla Brazilijoje.

1940 Lietuvos prezidentas Antanas Smetona trumpai lankosi Brazilijoje.

1940 Lietuvos konsulu Rio de Janeire tampa Frikas Meieris (nuo 1951 įgaliotas ministras, 1961 pasiuntinybės veikla suspenduota, mirė 1967 II 6)

1941 V 4 įsteigta šv. Juozapo Vyrų brolija.

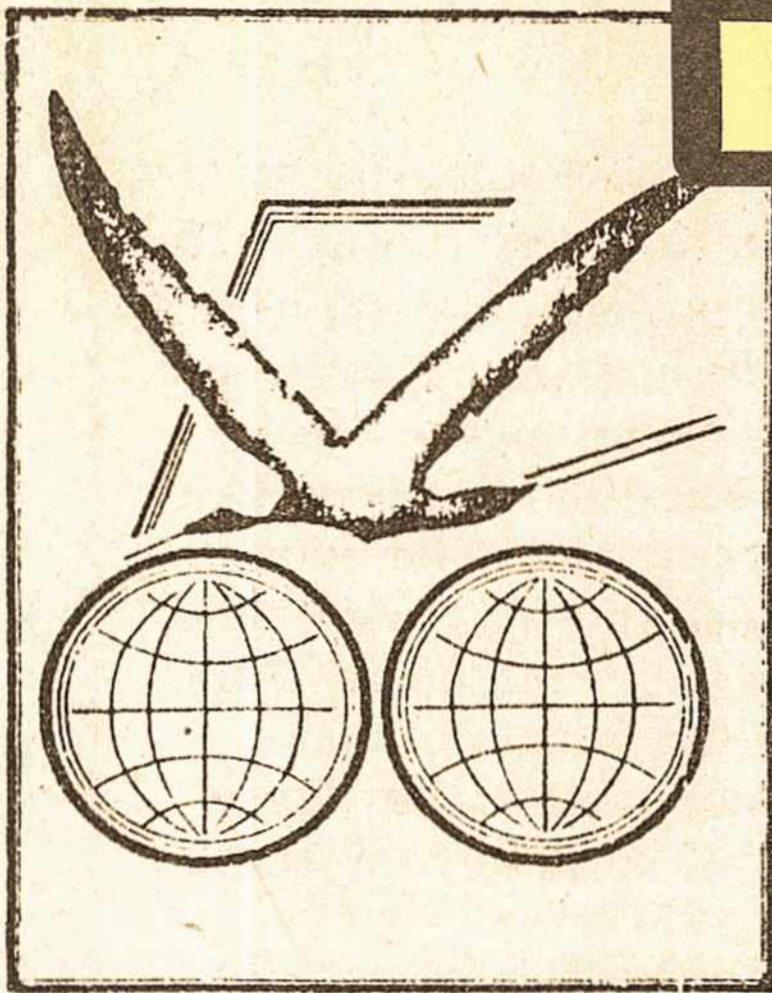
1941 VII 1 pašventinta seserų pranciškiečių mokykla Vila Zelinoje.

1946 prasideda lietuvių tremtinių imigracija Brazilijon iš karo nublokštės Europos

1947 XII 15 atkuriami lietuviai skautai.

1947 atgaivinamos lietuvių kalbos pamokos Lietuvių Sąjungos Brazilijoje globajamoje mokykloje.

1948 I 1 įsteigiamas dvisavaitinis laikraštis „Mūsų Lietuva“ (nuo 1951 I 1 savaitraštis).



"CINQUENTENÁRIO", uma publicação página e 350 fotografias, históricas e conteneas, sobre os lituanos no Brasil, pode ser adnas casas paroquiais de V. Zelina, S. Casimir, redação do jornal "Mūsų Lietuva" (também correio).

1949 VII 24 kun. Jono Kidyko, S.J., misijų metu pastatomas lietuviškas kryžius prie V. Zelinos bažnyčios

1950 São Paule įsteigiami ateitininkai.

1950 prel. Zenonas Ignatavičius pradeda tarnybą lietuviams Rio de Janeiro

1952 São Paulo Galeria Prestes Maia pirmoji Lietuvių dailės ir tautodailės paroda.

1954 kons. A. Polišaitis vadovauja lietuvių skyriui São Paulo miesto 400 m. sukakties parodoje Ibirapueros parke.

1955 VII 17 - 25 Tarptautinis Eucharistinis kongresas Rio de Janeiro su vysk. V. Brizgio laikomomis pamaldomis ir lietuvių religinio meno paroda.

1955 Vila Belos mokykloje J. Kaseičiūnas praveda „Kultūrinius popiečius“

1955 įsteigiama Vila Zelinos lituanistinė mokykla.

1956 I 23 staiga miršta kun. Vladas Mikalauskas, S. J.

1956 VIII 31 kun. J. Kardauskas iš Čilės persikelia į Braziliją (iki 1961 VIII 5).

1957 veikia dvi lietuvių radijo valandėlės São Paule.

1958 III 30 miršta kun. Antanas Ausenka (išventintas São Bento vienuolyne 1941 XI 30).

1958 pirmą kartą kuriama Brazilijos Lietuvių Bendruomenė.

1958 Moinho Velho veikia lituanistinė mokyklėlė.

1960 penki atstovauja Braziliją jubiliejiname ateitininkų kongrese JAV

1960 kun. Jonas Bružikas, S.J., apsigyvena São Paule, anksčiau pravedęs misijas.

1963 Magdalena Vinkšnaitienė įsteigia Jaunimo sambūrį „Žilvitis“

1964 IX 14 pirmoji „Aušros“ choro repeticija prie jėzuitų misijos.

1965 II 18 – 21 III-iasis Pietų Amerikos Lietuvių kongresas São Paule

1965 pradeda darbą lituanistinė mokykla prie jėzuitų misijos (vėliau šv. Kazimiero parapijos)

1966 I 9 São Paule miršta konsulas A. Polišaitis, konsulato veikla suspenduota

1966 VI 30 – VII 4 šeši atstovauja Braziliją I Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese.

1968 I Argentinos, Brazilijos ir Urugvajaus jaunimo stovykla prie Billings Užtvankos.

1968 I 31 kardinolas Rossi įsteigia asmeninę šv. Kazimiero lietuvių parapiją São Paule.

1968 VII 24 miršta prel. Kazimieras Miliauskas

1968 įsteigtas São Paulo Pabaltiečių komitetas.

1968 atgaivinama Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

1969 pirmieji tautinių šokių kursai São Paule, pravedami lietuvių iš JAV

1971 II pradeda veikti BLB Literatūros ratelis

1971 III susiburia tautinių šokių grupė „Nemunas“

1971 V 5 įsteigiama Brazilijos lietuvių kunigų vienybė

1971 VI 28 Tėvai Saleziečiai perima Vila Zelinos lietuvių parapiją.

1971 VI 23 – 29 pirmoji metinė Pabaltiečių paroda Praça Roosevelt, São Paule.

1971 X 22 Pirmasis Lietuvių Katalikų šv. Juozapo Bendruomenės posėdis po antrojo Pasaulinio karo.

1971 IX 20 prel. Pijus Ragažinskas paskirtas Rio de Janeiro lietuvių parapijos klebonu.

1972 I antrieji tautinių šokių (mokytojų) kursai, praveda G. Breichmanienė

1972 VI 29 – VII 16 Braziliją II Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese JAV ir Kanadoje atstovauja 45 jaunuoliai ir VII 2 „Nemunas“ šoka IV-toje Tautinių šokių šventėje Čikagoje.

1972 XII 8 pirmasis BLB akademinio sambūrio pobūvis.

1973 II 19 - 22 V-tasis Pietų Amerikos Lietuvių kongresas São Paule, prieš tai trijų kraštų jaunimo stovykla Itanhaem

KAINA Cr. 50,00
PREÇO

"PENKIASDEŠIMTETIS", 208 puslapių leidinys su 350 fotografijų gaunamas klebonijose ir per „Mūsų Lietuvą“ (taip pat paštu).

IMIGRACIJOS PENKIASDEŠIMTMETIS

Nuo 1973 metų vis didėjantis ratas Brazilijos lietuvių, ypač São Paule, Rio de Janeiro ir Porto Alegre jungėsi į III Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso ruošą 1975 metais šis darbas užėmė kone visas organizacijų, spaudos ir pavienių asmenų jėgas, kol gruodžio 29-31 į São Paulą susirinko 550 svečių iš keturių žemynų dešimties kraštų pirmajam pasaulinio masto lietuvių sąskrydžiui Pietų Amerikoje.

Pirmasis pagrindinės lietuvių imigracijos Brazilijon penkiasdešimtmečio įvykis buvo III PLJK Tautinių šokių šventė São Paule, Ibirapueros stadijone. Penkios šokių grupės - Argentinios Lietuvių centro, Londono (Kanados) „Baltija“, São Paulo „Nemunas“ ir „Rūtelė“, ir sudėtinė šokių grupė (nariai iš JAV, Venecuelos, Urugvajaus, Kanados, Vokietijos ir Brazilijos) - pasirodė virš 2.000 žiūrovų publikai.

1976 vasario 22 visuomeninėje studijų dienoje Vila Zelinoje, São Paule, diskusinis pūrelis suplanavo penkiasdešimtmečio programos rėmus, iš kurių kovo 7 jau buvo suburti konkretesni planai ir sudarytas komitetas.

Gegužės 30 São Paule pirmajame komiteto renginyje dainavo 75 asmenų jungtinis buvusių ir esamų choristų choras, pagerbti 1926 metais atvykę imigrantai, išpildyta menine šokių, dainų ir žodinės kūrybos programa, kurią sekė vaisės Jaunimo namuose.

Liepos 3 penkiasdešimtmečio naudai Sąjungos-*Aliança* rūmuose koncertavo viešnia iš JAV - solistė Roma Mastienė. Liepos 15 São Paulo miesto seimas pakeitė Vila Zelinos aikštės vardą į „Praça República da Lituânia.“ Rugpiūčio 15 sukelta lėšų penkiasdešimtmečio gegužinėje Santa Isabel, SP. Rugpiūčio 19 - 29 VI-tojoje metinėje Pabaltiečių paorodje, Praça Roosevelt, São Paule, lietuvių skyriaus dalis skirta 70-čiai fotografijų lietuvių imigracijos parodėlei. Rugsėjo 26 Seserų pranciškiečių salėje São Paulo miesto Lélių teatras skyrė specialų pasirodymą imigracijai paminėti. Komitetas išleido gegužės 10 pasibaigusio konkurso išrinktą Penkiasdešimtmečio ženkliuką - lipinukus ir raktinukus. Savaitraštis „Mūsų Lietuva“ specialų numerį skyrė imigracijai paminėti.

Rio de Janeiro kilo sumanymas rengti pagrindinę metų šventę Brazilijos „Tėvynės savaitės“ ir lietuvių Tautos šventės proga rugsėjo 10, 11 ir 12. Minėjimą Rio de Janeiro ruošė komitetas: kun. Mečislovas Valiukevičius (pirmininkas), Uršulė Gaulienė, Antanas Gaulia, Jonas Ernestas Petraitis, Kazimieras Audenis, Teklė Savickienė, Kazimieras Gaulia ir Romualdas Gaulia. Ekskursiją iš São Paulo rengė Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras su pirm. J. Bagdžium.

Rugsėjo 10 prie Antrojo karo paminklo vainiką padėjo trijų kartų atstovai, lydimi laivyno orkestro. Rugsėjo 11 prie indėnų vado Arariboia paminklo Niteroi miesto uoste padėtas vainikas pirmiesiems šio krašto gyventojams pagerbti. Rugsėjo 12 septyni kunigai koncelebravo pamaldas ir Liet. Kat. Bendruomenės choras giedojo Candelaria bažnyčioje, o popiet laivynas beveik 400 dalyvių laivu aprodė Guanabaros įlanką.

Spalio 31 Vila Zelinos aikštės vardo pakeitimo iškilmėse dalyvavo šimtai lietuvių, miesto seimo narys ir valstijos seimo narys, kartu su São Paulo prefekto atstovu.

1973 atkuriami lietuviai skautai São Paule.

1974 Niteroi miršta Rio de Janeiro lietuvių kapelionas kun. Juozas Janilionis.

1975 V 20 Romoje miršta prel. Zenonas Ignatavičius.

1975 VI 6 prel. Aleksandras Arminas, Mauá klebonas, miršta São Paule

1975 VIII 4 kun. Juozas Šeškevičius tampa Vila Zelinos klebonu.

1975 XII 31 – 1976 I 7 III-iasis Pasaulio Lietuvių jaunimo kongresas São Paule su 500 svečių iš dešimties kraštų.

1976 V įsteigta Brazilijos Lietuvių jaunimo sąjunga.

1976 Brazilijos lietuviai mini pagrindinės imigracijos penkiasdešimtmetį.

OS PRIMEIROS LITUANOS NO RIO GRANDE DO SUL

Extratos de uma carta datada de 1901.

Existem no Arquivo Provincial dos Jesuitas em Porto Alegre, em numero bastante avultado ou representativo, cartas do missionário P. José von Lassberg, S.J., da nobreza alemã, que se considerava a si mesmo de „missionário dos poloneses”, bem como de outras minorias de imigrantes como úngaros, eslovacos e, sobretudo, lituanos. De várias delas percebe-se que o ora saudoso missionário tinha uma admiração e até predileção especial aos lituanos: à sua lingua, religiosidade e canções. Sabia ele essa lingua, em que pregava e descobria acentos originais e primitivos.

“... Uma alegria incomum tiveram os lituanos de Guaporé, quando eles, pela primeira vez, tiveram uma missa ou culto em lituano na mata (quicá mata virgem).

São quase todos eles uns pobretões (o texto original diz „arme Schlucker”), sendo que tinham vindo apenas alguns meses antes do Governo de Vilna. Achavam-se ainda, quase todos, com a sua familia em barracões da Vila recém-nascida (Guaporé), enquanto os homens construam as choças provisórias no seio da floresta.

Que maravilha de canto popular o que esses lituanos apresentavam. Aquilo tinha uma beleza de todo peculiar, deixando encantados a todos.

No primeiro domingo à tarde, por volta das 3 horas e 45, houve um temporal de muita violência. Apressei-me em buscar refúgio na capela de madeira. Quase todo o tempozinho, por assim dizer, achava-se inundado de agua. O telhado chegou a erguer-se, uma viga quebrou, os poloneses começaram a gritar de horror e uma senhora polaca jogou-se, sem mais, de bruços no chão. As figuras robustas dos lituanos contudo ficaram como que firmemente plantados no solo e, sem se perturbarem, continuaram a cantar o terço (do rosário).

Visitei, mais tarde a colônia polonesa e lituana, recém-começada. Existe uma assim denominada „estrada real” (o original traz o termo ou expressão italiana “strada reale”) que atravessa a mata. Diz-se que ela deve chegar até Passo Fundo. Dificil, por ora, contudo enxergá-la...

I J U Í

A colonia de Ijuí, nas margens do rio e nas encostas do monte deste mesmo nome — distante 9 léguas da cidade de Cruz Alta e 6 léguas de Santo Ângelo e ligada a ambas cidades por boas estradas, foi fundada sobre os montes Ijuí. Sob a supervisão do departamento de imigração recém criado, no ano de 1893 o numero de estradas aumentou consideravelmente.

Nas margens do rio Ijuí, afluente do Uruguai, estendem-se magnificas florestas, cujas espessas matarias, até há pouco tempo, só eram conhecidas pelos animais selvagens e pelos bugres. No ano de 1889, o governo mandou medir 1.000 colonias nos seus próprios dominios. Já no ano seguinte chegavam 25 lituanos, como primeiros imigrantes da atual colônia de Ijuí, deixando porém, suas familias na colônia italiana de Silveira Martins. E, desta ultima, até Ijuí, são 20 léguas de percurso, que os recém chegados venceram, a pé até atingirem as matas de Ijuí, através das quais ainda tiveram que passar umas duas léguas por estreitas picadas, carregando consigo um pouco de feijão, farinha, fumo, etc..., até que finalmente atingiram o lugar do atual centro da cidade.

A data de fundação desta localidade é 19 de outubro de 1890. Após sete anos de existência, conta aproximadamente com cem edificações sendo trinta casas de alvenaria e o restante de madeira, e alguns são feitos com bambú. Existe uma praça publica, que mede cem metros por cem metros de lado, localizada no centro da cidadezinha, na qual, todavia, ainda sobressaem numerosos troncos de arvores, capoeiras e ervas daninhas, vestígios, evidentes de seu passado pouco remoto.

Nossa comunidade recebeu prazerosamente representantes de pelo meros 19 nacionalidades, pois, é este número de idiomas que se ouve por aqui. Até parece Babel do novo mundo. Segundo as características oficiais, aqui se encontraram as seguintes famílias: 500 poloneses, 30 lituanas, 20 rutenas, 10 tchecas, 200 alemãs, 100 austriacas, 100 italianas, 50 suecas e várias finlandesas. Além destas famílias, moram portugueses, brasileiros e seus descendentes, espanhóis, franceses, árabes, gregos, mulatos e bugres.

(Do artigo do Pe. Antoni Cuber (1898), em „Nas Margens do Uruguai”, Museu Antropológico Diretor Pestana, Ijuí, RS. 1975.

FESTEJOS DO CINQUENTENÁRIO

Os festejos do cinquentenário da imigração principal lituana no Brasil começaram no dia 7 de janeiro de 1976 com o Festival de danças folclóricas lituanas no Ginásio de Ibirapuera em São Paulo. O festival encerrou o Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana, que contou com 550 participantes vindos de quatro continentes e dez países.

O comitê do cinquentenário, formado em março, homenageou os imigrantes de 1926 num programa de danças folclóricas, música, canto e poesia, em maio. Em julho houve um concerto da solista Roma Mastis, de Chicago. Uma parte da seção lituana da VI Exposição dos Países Bálticos na Praça Roosevelt, São Paulo, foi designada para fotografias históricas. O Teatro de Fantoches do Município de São Paulo apresentou um programa especial em setembro.

O comitê do cinquentenário, no Rio de Janeiro, presidido por Pe. M. Valiukevičius, organizou a homenagem aos Pracinhas, ao índio Arariboia (em Niterói) e a Missa do Cinquentenário na Igreja da Candelária, em 10, 11 e 12 de setembro.

A praça da Vila Zelina, denominada "Praça da República da Lituânia" pela Assembleia Legislativa de São Paulo, foi inaugurada em outubro.



Per 50 įvairių chorų dalyvių prisijungia prie Liet. Kat. Bendruomenės choro Lietuvių imigracijos Brazilijon penkiasdešimtmečio šventėje São Paulo, gegužės 30 d. Diriguoja Viktoras Tatarūnas.

QUANTOS LITUANOS NO BRASIL?

Até hoje não se sabe exatamente, quando chegaram ao Brasil os primeiros lituanos, mas a primeira imigração maior veio ao Rio Grande do Sul em 1888. Coronel Rudolfas Augustas Chodasevičius serviu no Corpo de Engenharia do exército brasileiro na guerra com o Paraguai em 1867, sendo ele e um oficial brasileiro, os primeiros a levantarem vôo num aparelho mais leve que o ar, na América Latina. Pe. Juozas Juškevičius, refugiado da revolta de 1863 contra o regime czarista na Lituânia, ficou no Brasil durante algum tempo, em em 1869 fundou a coletividade lituana em Chicago (EUA). O poeta Andrius Vištelis veio com a família em 1886, radicando-se mais tarde na Argentina.

Devido as mudanças políticas na Europa, não houve até hoje possibilidade de determinar exatamente quantos lituanos imigraram para o Brasil, pois até 1918 a Lituânia permanecera sob o governo moscovita, e a República da Lituânia começou a recolher dados exatos apenas em 1923. Além disso, lituanos do território lituano sob ocupação da Polônia, e outros ainda de outros países europeus para os quais tinham ido a procura de trabalho, emigraram para o Brasil em 1920-1939. Muitos lituanos foram registrados como russos ou poloneses, e como lituanos foram inscritas pessoas de outras origens.

Pode-se supor, que até 1930 vieram para o Brasil cerca de 40.000 lituanos (sendo que, depois da Segunda Guerra, vieram apenas algumas centenas), os quais com descendentes e todos os membros de suas famílias poderiam somar mais de cem mil pessoas em quase todas unidades da Federação, em mais de cem municípios do estado de São Paulo, e em quase todos os bairros da cidade de São Paulo, com maior concentração em Vila Zelina.

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Homenagem à juventude lituana



Em homenagem ao III Congresso Mundial da Juventude Lituana, que se encerrou terça-feira em São Paulo realizou-se na noite de

ontem, no ginásio do Ibirapuera, um festival de danças folclóricas lituanas que contou com a participação de conjuntos jovens lituanos não só do Brasil, mas também procedentes da Alemanha Ocidental, Argentina, Austrália, Austria, Canadá, Colômbia, Estados Unidos, Uruguai e Venezuela.

As principais danças folclóricas executadas pelos conjuntos, trajados à moda típica do interior da Lituânia, foram a gyvataras, vijuras, sukcius, kepurine, pakeltkjis, ketvirtainis, cigonelis, landytinis, audejele, pliauskutis, astuonytis, suktinis, blezdin-gele, kalvelis e ozelis.

O ESTADO DE S. PAULO —

7 DE JANEIRO DE 1976

Aproximadamente 20 mil

Lituanos encerram

Do Serviço Local

Mil delegados de dez países e boa parte da comunidade lituana radicada em São Paulo lotou, ontem à noite, o Palácio das Convenções do Parque Anhembi, no encerramento do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana, iniciado no último dia primeiro, com o objetivo de "chamar a atenção do mundo para a situação de uma nação e de um povo subjugados pelo comunismo". Na sessão de ontem falaram o presidente da Comunidade Lituana Mundial, Bronius Nainys, dos Estados Unidos; o representante mundial da Juventude Lituana, Romas Kajparas, também dos E. U. e o represen-

tante da Juventude Lituana no Brasil, padre Antanas Saulaitis; o presidente da Comunidade Lituana no Brasil, Algirdas Sliesoraitis; o presidente do Comitê Pro Liberdade, Caio Vidigal Xavier; e o capitão Juosac Cluvinaskas, presidente do Comitê Pró Justiça dos Povos Bálticos. A Pro Libertate, entidade com sede em São Paulo, congrega membros de 15 nações subjugadas pelo comunismo.

Segundo Algirdas Sliesoraitis, presidente da Comunidade Lituana no Brasil, — cuja colônia, contando os descendentes atinge a 50 mil pessoas, 30 mil das quais radicadas em São Paulo — a realização do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana é o de preser-

var a cultura, a língua e as tradições lituanas, reiterando, sempre, que além disso é denunciar ao Mundo a subjugação de seu pequeno país pela União Soviética. Para a defesa desse objetivo, além dos milhares de lituanos que participaram do Congresso, 200 deles permaneceram desde o dia primeiro até ontem em um mosteiro em Itaiçá, estudando a forma de atuação.

O programa do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana foi extenso e, no último dia 4, comemorou-se o início do cinquentenário da imigração lituana no Brasil. Houve na oportunidade missa na Catedral da Sé, celebrada pelo bispo Antanas Deksnys, que veio de Roma especialmente

para o ato litúrgico. O programa comportou ainda exposições de arte, concertos e apresentações de danças e canções pelo conjunto "Baltija", de Londres e do Ginásio do Ibirapuera.

ENCONTRO

IS ARGENTINOS KŪČIOS IR KALÉDOS

Kūčios ir Kalédos prabégo PL Jaunimo Kongreso stovykloje.

Kūčios prasidėjo 8 val. vakaro tradicine giesme „Gul šiandieną“, dalyvaujant arti 350 jaunuolių ir keletai svečių, kurių tarpe ir Pasaulio Lietuvių B-nės pirmininkas, inž. Bronius Nainys.

Stalai buvo papuošti žvakutėmis su pušų šakelėmis. Prie kiekvienos lėkštės balta plotkelė, gauta iš Lietuvos. Prietemoj, tik žvakutėmis šviečiant, t. Ant. Saulaitis sukalbėjo maldą ir tarė kelis prasmingus, Kūčių vakarui pritaikintus, žodžius. Išdalinus kiekvienam stalui iš Lietuvos gautos plotkelės dalį, kiekvienas mėgino nors mažą gabalėlį jos atsilaužti. Tai momentas, kuris palietė kiekvieno širdį. Laužant plotkeles, kiekvieno akyse matėsi džiaugsmo ir gilaus pergyvenimo ašaros.

Kūčių nuotaiką dar daugiau pakėlė šiaudinukais papuošta didelė eglutė ir šalia jos Betliejus su mažu staliuku, padengtas lėkštėmis ir plotkele, minint visus mirusius, esančius toli nuo namų ar kovojančius už Lietuvos laisvę. Net ir tokiame dideliame skaičiui buvo užlaikyti Kūčių vakarienės papročiai su tradiciniais valgiais, kaip šližikai, kisielius, aguonų pienas, ir kt.

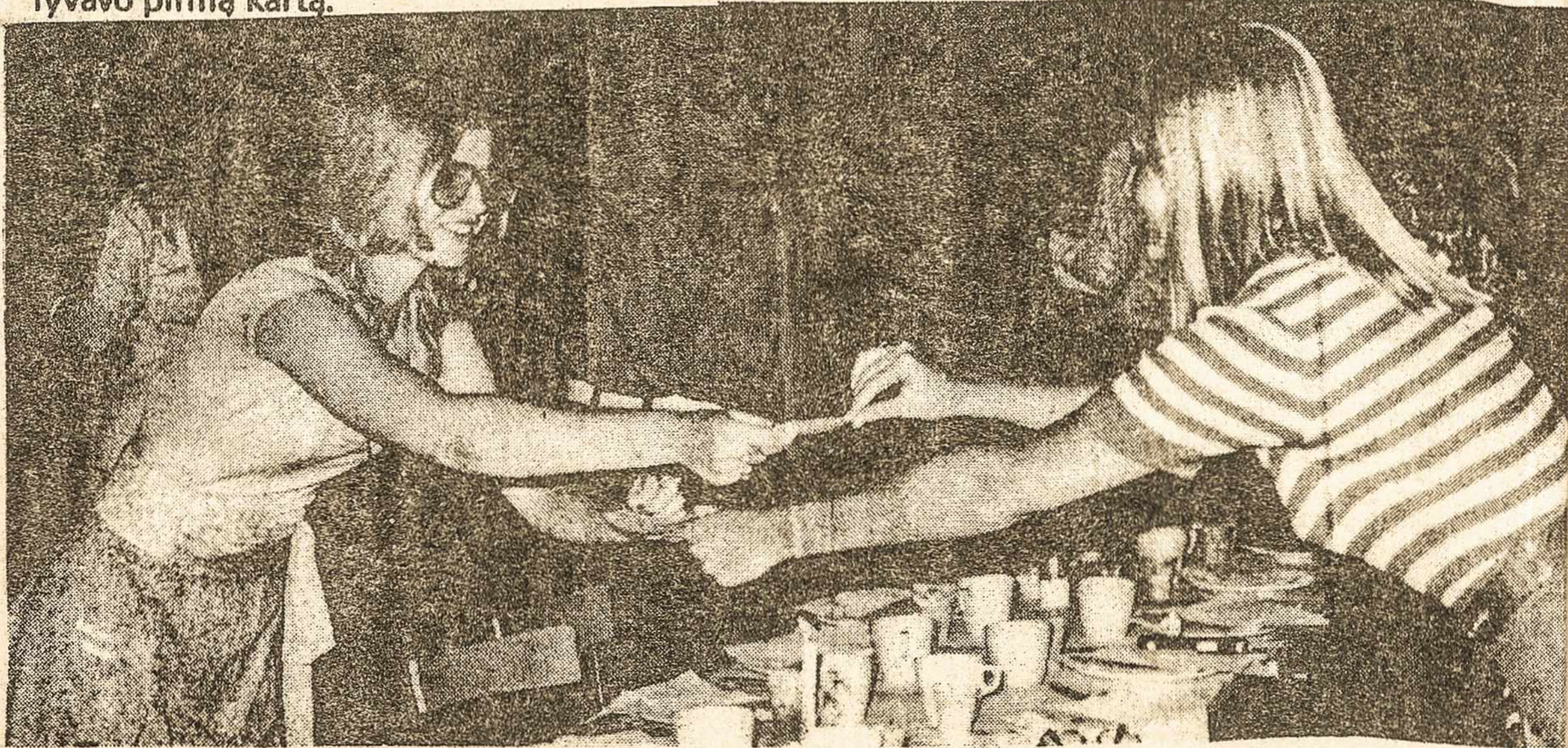
Kūčios užsibaigė kalėdinėmis giesmėmis, giedamomis įvairiom kalbom. Mat, Kūčiose dalyvavo jaunimas iš 10 kraštų, ir daugumė jų tokiose prasmingose Kūčiose dalyvavo pirmą kartą.

BERNELIŲ MIŠIOS

Pirmoji Mišių dalis – skaitymai buvo visa įscenizuota. Matėsi gyvas paveikslas – prakartėlis. Į skaitymus įsijungė visų kraštų atstovai, o per aukojimą kiekvienas savo krašto simbolį prilipdė ant sienos, prie Kristaus kojų, tuo būdu simboliškai paaukodamas to krašto lietuvius Kristui. Mišių metu giedojo stovykloje susibūręs choralis ir Argentinos „Žibutės“. Pradžioje ir pabaigoj visa stovyklą giedojo tradicines lietuviškas kalėdines giesmes. Mišias koncertebravo stovyklos kapelionas kun. V. Damijonaitis (Vokietija), kun. A. Saulaitis (Brazilija) ir kun. J. Margis (Argentina). Paskutinioji giesmė „Didis džiaugsmas“ nuaidėjo labai galingai.

Po Bernelių Mišių vėl visi susirinko prie lauke esančių stalų ir vaišinosi Argentinos „pan dulce“ bei „Sidra“. Pas besivaišinančius atvažiavo, mažoj karietelėj arkliuko traukiamoj, Kalėdų Senelis, su 8 nykštukais. Tarp juoko, šypsnių ir džiaugsmo, visi dalinosi dovanomis. O tos dovanos buvo jų pačių atsivežtos iš savo kraštų.

Kalėdų pirmą dieną iš Buenos Aires atvyko apie 350 lietuvių. Pasistiprinę argentinietišku „asado“, jaunimas spontaniškai pradėjo lietuviškus ratelius, o prilisę, susėdo dainuoti. Visi jautėsi tartum viena šeima. Argentinos gyventojai žavėjosi, pirmą kartą išvydę tiek lietuviško jaunimo vienoj vietoj. Tos pačios, tėvų įskiepytos, dvasinės ir kultūrinės vertybės visus suvienijo.



Dalinasi plotkelėmis Kūčiose pasaulio lietuvių jaunimo kongreso stovykloje Argentinoje. Nuotr. D. Blauzdžiūnaitė

KONGRESO MISIOS KATEDROJ

Sausio 4 dieną, po pietų, didžiąją gotinio stiliaus São Paulo katedrą užplūdo lietuvių minia – jaunimas, vaikai, suaugusieji, svečiai ir vietiniai lietuviai. Greit katedra buvo pilna: visos vietos buvo užimtos – ir nemažai žmonių gale turėjo stovėti.

Visa bažnyčia, kun. St. Šileikai diriguojant ir p. F. Girdauskui padidint vargonais, giesmę „Linksminkimės ir džiaukimės“ sutiko įeinančius celebrantus – J. E. vysk. Antaną Deksnį su koncebrantais – prel. L. Tulabą, prel. P. Ragažinską, t. P. Daugintį, kun. K. Trimaką, t. V. Pupinį, t. Korn. Bučmys ir kun. Pr. Gavėnas.

Po evangelijos prel. L. Tulaba, šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius ir konsistorialinės kongregacijos lietuvių reikalams narys, perdavė Šv. Tėvo palaiminimą Kongresui, o vysk. Ant. Deksnys aptarė tikėjimo, vilties ir meilės reikalingumą norint konkrečiai išlaikyti lietuviybę.

Mišių metu visa Bažnyčia giedojo tradicines Kalėdų giesmes. Komunijos metu penki kunigai dalijo komunią.

Užsibaigus pamaldoms, pradėdant vėliavomis ir jaunimu, išsivystė graži eisena ligi paminklo, primenančio São Paulo miesto pradžia – įkūrimą. Ten buvo padėtas gėlių vainikas. Ir Tautos Himnu buvo užbaigta ši įspūdinga manifestacija. Šiuo buvo pradėtas ir lietuvių imigracijos Brazilijon 50-čio minėjimas.

BALTIJOS ANSAMBLIO KONCERTAS

Tą patį vakarą seselių pranciškiečių gimnazijos salėj, Vila Zelinėj, įvyko BALTIJOS ansamblio (iš Kanados Londono) koncertas. Jaunujų grupė, vadovaujama Danos ir Miro Chainausky, žavėtinai



TĖVU, ŽEMĖ LIETUVA
MŪS ŠIRDYJE VISADA!

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

puikiai išpildė sudėtingą programą, supintą iš dainų ir šokių.

Rytis Builota padainavo Kanados prancūzų liaudies dainų, Yolanda Vaičaitytė – savo kūrybos dainų su gitara ispanų ir prancūzų kalbomis, o paskui, dviem tarpais, visas ansamblis sudainavo septynias lietuviškas dainas. Bet gi kas daugiau žavėjo gausią publiką, tai šokiai, kurių programoj buvo net devyni: Aštuonytis, Aušrelė, Juodasis Jonkelis, Abrūsėlis, Subatėlė, Rezginėlė, Landytinis, Pliauškutis, Liuksinis.

JAUNIMO STUDIŲ SAVAITĖ

Mieste vykstant įvairiom manifestacijom, Kongreso jaunimas turėjo, nuo I. 1 iki I. 6 studijų dienas Itaiči miestely. Dienų programa buvo gausi ir sudėtinga. Darbų išvados-rezoliucijos bus paskelbtos spaudoje vėliau.

Laisvu metu vyko taip pat įvairios EKSKURSIJOS.

KONGRESO UŽDARYMAS

Sausio 6, 8 val. vakaro, Parque Anhembi, didingoj Palacio das Convenções auditorijoje, įvyko iškilmingas ir oficialus Kongreso uždarymas.

Atvykus į „parką“, dar iš tolo nuo augštų stiebų sveikino dalyvaujančių kraštų vėliavos, o jų vidury, išsiskirianti net ir savo dydžiu, laisvai ir linksmi plevesavo Lietuvos Trispalvė.

Viduj, auditorijoje, vyko svarbūs Kongreso uždarymo darbai.

Sudarius gausų prezidiumą, estradoj išsirikiavo Lietuvos Trispalvė ir lietuvių atstovaujimų kraštų vėliavos.

Po Brazilijos Tautos Himno, vysk. Ant. Deksnys sukalbėjo invokaciją ir priminė mirusius PLJ Kongresų dalyvius bei rengėjus, Paskui buvo pristatyti Kongreso dalyviai pagal jų gyvenamus kraštus. PLB-nės pirmininkas, inž.

Bronius Nainys, apžvelgė pirmuosius Kongreso rezultatus (jo kalba bus perduota atskirai); kap. Juozas Čiuvinskas, Pabaltiečių K-to Brazilijoje pirmininkas, skatino visus prie darnaus darbo; Pro Liberdade Brazilijos K-to pirmininkas dr. Caio Vidigal Xavier da Silveira iškėlė sunkią, bet ir ištvermingą lietuvių tautos kovą prieš ateistinį pavergimą. Buvo perskaityti raštu pasiūsti sveikinimai, kurių pirmasis – Brazilijos Federatyvinės Respublikos Prezidento, gen. Ernesto Geisel. (Tekstas paduotas atskirai).

PLJS bei Kongreso pirmininkas, t. Ant. Saulaitis, savo kalboje džiaugėsi per Kongresą patyręs, kad pats pasaulis – o ypač Tėvynė Lietuva – tapo dar brangesnis. Mat, pažvelgus žemėlapy ar į Kanadą, ar Australiją, Vokietiją ar kitą kurį kraštą, tuoj prieš akis stojas mintis, kad ten gyvena tie ir anie per Kongresą pažinti tautiečiai.

Jaunimas pristatė III PLJ Kongreso rezoliucijas, kurių santrauką patiekė Gabija Juozapavičiūtė (tekstas bus perduotas vėliau). Iš rezoliucijų sužinom, tarp kita ko, kad nauja PLJSąjungos valdyba priskirta Kanadai, ir kad IV PLJ Kongresas numatytas 1979 m. liepos mėnesį Vokietijoje.

Mecenatams tūkstantininkams buvo įteiktas padėkos diplomai. T. Ant. Saulaitis buvo PLB-nės pirmininko apdovanotas trijų Lietuvos Prezidentų medaliu. Arnaldas Zizas, nakvynių k-jos ryšininkas, apdovanotas šveicarišku laikrodžiu.

Brazilijos Organizacinio K-to pirmininkas Arūnas Steponaitis tarė paskutinį uždarymo žodį. Ir oficialioji dalis buvo užbaigta Tautos Himnu.

Meninėj daly prisistatė Argentinos ŽIBUČIŲ oktetas su keliom dainom. Regina Šlepetytė (Brazilija) paskambino pianinu. Adriana Jočytė (Argentina) padainavo, pati palvdėdama gitara. kelias dai-



DŽIUGIŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ ir SĖKMĖS KUPINŲ NAUJŲ METŲ

nas, Danutė Bankaitytė (JAV) pademonstravo kanklinės muzikos. Živilė Jūraitytė (Brazilija) priminė neseniai mirusį poetą Ališą Venancijų jo eilėraščiu „Žmogus“, o „Baltijos“ ansamblis (iš Kanados Londono) pašoko tautinių šokių.

Buvo priminti ir atžymėti daugiau nusipelnę ar Kongreso ruošoj daugiau pasidarbavę tautiečiai. Pranešinėjo Liucija Joedelytė ir Algirdas Sliesoraitis.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Sausio 7 d., 20 val. Ibirapueiros valstybiniuose sporto rūmuose vyko meninė Kongreso dalis – ŠOKIŲ ŠVENTĖ.

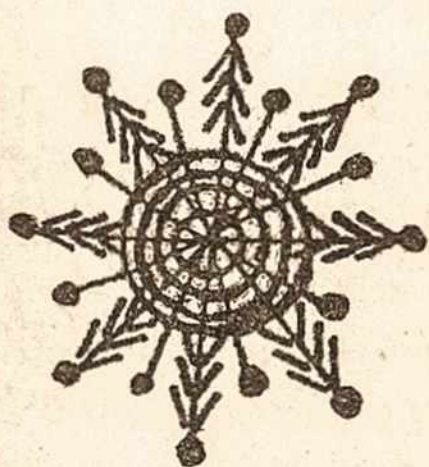
Programoj dalyvavo „Baltija“ (London, Kanada), vadovaujamas Danos ir Miro Chainausky, (Lietuvių Centro Ansamblis (Buenos Aires), vadovaujamas Algimanto Rastausko, ir São Paulo „Nemunas“, vadovaujamas Jono Lukoševičiaus bei „Rūtelė“, vadovaujama Antano Aleknavičiaus ir Eugenijos Bacevičienės. Jungtiniam ansambliui vadovavo Birutė Radzivanienė (JAV), o Šokių Šventės meno vadovas ir patarėjas buvo Alfredas Stanevičius (Urugvajus).

ATSISVEIKINIMO VAKARAS

Sausio 8 dienos vakarą Lietuvių Sąjungos salę ir kiemą užplūdo svečiai ir vietos lietuviai atsisveikinimui – išleistuvėm. Užkandžiaujant ir užsigeriant, grojant muzikai, buvo malonu dar kartą pasimatyti su iš toli atvykusiais tautiečiais ir vieni kitiems tarti: Iki pasimatymo.

III Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso komitetas Brazilijoje su Finansų ir Nakvynių komisijoms nuoširdžiai dėkoja visiems, prisidėjusiems lėšomis, nakvynėmis ir visokeriopa talka padėjusiems priimti 550 svečių iš dešimt kraštų ir Kongreso programas įvykdyti.

Jeigu norėtumėte daugiau plotkelių,
galite pasiimti klebonijoje.



PRIE KŪČIŲ STALO
(Eilėraštis gautas iš Sibiro)

Tu neverk, motule, kad prie kūčių stalo
Viena kėdė šiomet jau stovės tuščia,
Kad nelauš iš rankos tau baltos plotkelės
Tas, kurs pernai laužė su tavim slapčia.

Mano vieton šiomet padėk eglės šaką
Lietuvos eglyno, kuris globė mus,
O prie jos uždeki Kūčių stalo žvakę,
Ir sūnaus artumas atgavins namus.

Kai prie Kūčių stalo maldos žodžiai liests
Ir vaikus minėsi sielvarte, tyliai,
Mane atsiminus, ašara riedės tau,
Skausmo kalavijai smigs širdin giliai.

Bet neverk, motule, mano sengalvėle,
Laisvė ir tėvynė įkvėpė taip mus.
Daug sūnų ir dukrų Kūčių paplotėlio
Jau nelaužys niekad motinų namuos.

Neliūdėk, motule, mes tėvų šalelei
Laisvės ryto aušra skelbiam ir iš čia.
Tik uždeki žvakę tu prie Kūčių stalo,
Kad vieta manoji nebebūt tuščia . . .

Gilaus vidinio džiaugsmo **KALĖDOSE** ir Viešpaties palaimintu
NAUJUŲ METU visiems parapiečiams širdingai linkime

šv. Kazimiero p-jos kunigai

t. Petras Daugintis, SJ

t. Antanas Saulaitis, SJ

kun. Pranas Gavėnas, SDB

kun. Stasys Sileika, SDB

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ ir **DAUG DIEVIŠKOJO KŪDIKIO PALAIMOS**

linkime visiems lietuviams

Šv. Juozapo parapijos kunigai

kun. Juozas Šeškevičius ir

kun. Feliksas Jokubauskas

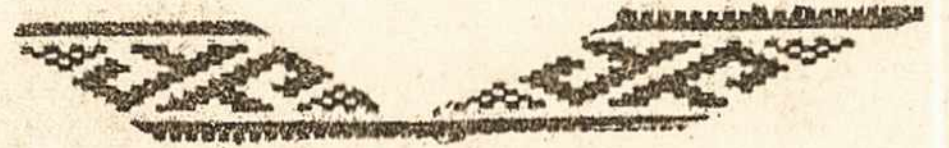
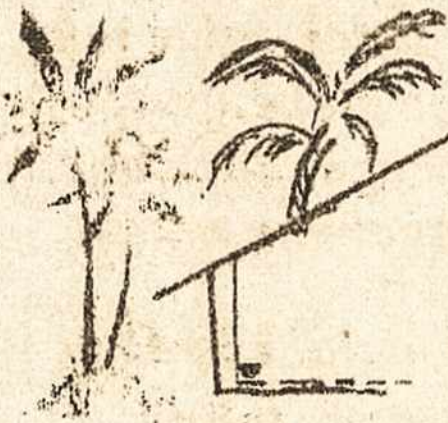
Dieviško džiaugsmo **KALĖDOSE** ir **LAIMINGŲ NAUJUŲ METU**

linki visiems Bendruomenės nariams ir visiems lietuviams

L.K. Šv. Juozapo B-nės valdyba

Laimingą

Naujų Metų



Rengėjai

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

(Jaunimo stovyklos ir senelių namų vajui)

Seselių Pranciškėčių salėje — V. Zelinoje

Orkestras — „Sambasó“

Šaltų užkandžių stalas

22 val. iškilminga karštą vakarienė (įskaitant gėrimus)

Įsigykite pakvietimus iš anksto.

Visi lietuviai ir jų draugai kviečiami dalyvauti

AR ŽINOTE, KAD BRAZILIJOJE KURIASI LIETUVIŠKA VASARVIETĖ?

São Paulo lietuviai bendromis jėgomis nupirko dešimtį alkierių žemės Atibajoje. Žemė yra labai gražioje vietoje, matosi puikūs vaizdai. Vidury sklypo yra šaltinis, kuris bus paverstas tvenkiniu; sklypo rubežiu, teka taip pat iš šaltinių susidaręs upeliūkštis. Čia bus įrengta stovyklavietė jaunimui ir statomi namai seneliams.

Kartu yra organizuojama lietuviška vasarvietė. Parduodami lietuviškoms šeimoms po 1.000 kvadratinį metrų sklypai. Vienas sklypas kainuoja cr\$.20.000. Iš viso bus parduodama 50 sklypų. Iki šiol yra parduoti 34. Jei Jūs pritariate šiam planui, galite būti šeimnininkas vieno iš likusių sklypų. Tartis su kunigu J. Šeškevičium klebonijoje ar telef. 63-5975, Jonu Tatarūnu telef. 63-7344, Algirdu Sliesoraičiu telef. 247-8206.

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

Gruodžio 9 dieną V. Zelinos klebonijoje įvyko antrasis Naujųjų Metų sutikimo posėdis. Buvo pasiskirstyta darbai. Sekantis posėdis bus 16 gruodžio. Reikia džiaugtis faktu, kad daugiau kaip pusę komisijos narių sudaro jaunimas.

PAKVIETIMŲ Į NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMĄ GALIMA GAUTI pas P.P. Tatarūnus, Algimantą Saldį, Petrą Šimonį, Joaną Satkūnaite, Kazimierą Miliauską ir abiejose klebonijose.

GĖLĖS BAŽNYČIAI

Ponia Elvira Kilčiauskaitė Belucci savo Konservatorijos diplomų įteikimo proga gautas gėles paaukojo Vila Zelinos bažnyčiai. Ačiū.

KULINARIJOS KURSAI

Naujųjų Metų sutikimo proga bus rengiamas iškilmingas šventiškas stalas. Kas norėtų išmokti pagaminti lietuviškų ir tarptautinių valgių ir užkandžių, gali užsirašyti pas Dėdę Juozą klebonijoje arba telefonu 63-5975.

P. Kazimieras Miliauskas, talkinamas kitų sendraugių ir jaunimo, rūpinasi Naujųjų Metų sutikimo salės dekoravimu ir stalų papuošalais.

Orkestras 'SABASÓ' gros taip pat ir lietuviškas muzikas, kaip polką, sukčinį ir kitas.





BERNELIŲ MIŠIOS

Vila Zelinoje Bernelių Mišios bus 22 val. Per jas giedos L. Kat. Bendruomenės choras. Kviečiame visus dalyvauti.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Bernelių Mišios bus 12 val. nakties. Kalėdų ryto Mišios: 8 val.

KALĖDOJIMO REIKALU

Kunigai neįstengs visų aplankyti prieš Kalėdas. Todėl, kas nori plotkelių, prašomas apsilankyti klebonijoje ir pats pasiimti.



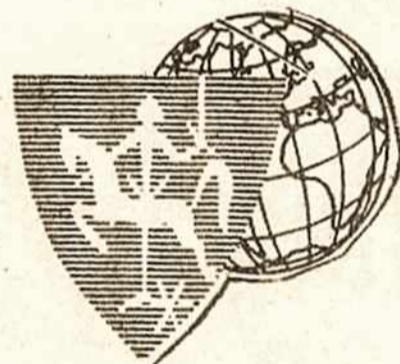
ŠIRDINGAI SVEIKINU SU ŠV. KALĖDOM RIO DE JANEIRO IR SĂO PAULO LIETUVIUS.

Prel. Pijus Ragažinskas



Kalėdų proga sveikinam visus BLB-nės narius, lietuviškas institucijas ir organizacijas bei visus lietuvius, linkėdami sėkmės ir Dievo palaimos Naujųjų 1977 metų darbuose.

BLB-nės Taryba ir Valdyba



PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

SOLIDARUMO ĮNAŠAS

- | | |
|--|----------|
| Nr.40 - Liudvika Aldona Mošinskis
Fernandes - už 1976 metus-Cr.120,00 | |
| Nr.41 - Liuda Majienė - už
1976 ir 1977 metus | - 500,00 |
| Nr.42 - Edvardas Pažėra - už
1976 ir 1977 metus | 250,00 |
| Nr.43 - Juozas Masiulis - už
1976 metus | : 120,00 |
| Nr.44 - Vincas Banys - už
1976 metus | - 120,00 |
| Nr.38 - Stasys Remencius - pa-
pildė už 1977 ir 1978
metus | - 240,00 |



Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. De-
putado Emilio Carlo-Bairro do Li-
mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3589

SEMANARIO

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável

Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial

Administrador: P. Daugintis

**MŪSŲ
LIETUVA**

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal
didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro
Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Ne-
naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai
nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kaibą ir tur-
nį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios
ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekma-
dienio vakaro.

Lietuvių Sąjunga Aliança Ruošia

1977

NAUJŲ METŲ SUTIKIMĄ

Gruodžio mėn. 31 dieną 22 valandą savoje salėje

RUA LITUÂNIA, 67 - Mooca

Nepraleiskite progos, jaučioje nuotaikoje, palydėti Senuosius
ir sutikti Naujuosius Metus.

Rezervuokite sau vietą telefonais: 274-5116; 93-5470; 92-3309

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

Jaunimo stovyklos ir senelių namų vajui

SESELIŲ PRANČIŠKIEČIŲ SALĖJE

V. Zelina

Šaltų užkandžių stalas

Karšta Kalėkutų Vėkėrienė (22 val.)

Gėivūs ir stiprūs gėrimai

ORKESTRAS - **SAMBASÓ**

DALYVAUKITE! SAVŲJŲ TARPE

SUTIKSITE METUS IR PAREMSITE

LIETUVIŠKĄ JAUNIMĄ.

ISIGYKITE PAKVIETIMUS IŠ ANKSTO.

RENGIMO KOMISIJA.



Skaitykite ir platinkite
MŪSŲ LIETUVĄ!